

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0469 van 1 juli 2014
in de zaak 1011/0923/A/8/0862

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. de heer [REDACTED]
5. de heer [REDACTED]
6. de heer [REDACTED]
7. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Rurik VAN LANDUYT
kantoor houdende te 9500 Geraardsbergen, Astridlaan 83
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 juni 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 mei 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 28 februari 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan mevrouw [REDACTED], hierna de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 16 mei 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 juni 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wannes VANDERMAELEN die loco advocaat Rurik VAN LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering..

III. FEITEN

Op 17 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*bouwen van een garage*”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleent op 28 februari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert zijn beslissing samengevat als volgt:

“ ...

De links en rechts aanpalende eigenaars hebben op de plannen getekend voor akkoord. De beoogde werken hebben een geringe omvang en zullen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengen.

... ”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 21 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 mei 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 17 mei 2011 beslist de verwerende partij op 26 mei 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De voor de plaats geldende wettelijke en reglementaire voorschriften

1.1. Planologische voorschriften

- *Het terrein ligt binnen de perimeter van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.*

De bouwplaats ligt in een woongebied met landelijk karakter.

Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, wordt in artikel 5.1.0. bepaald dat “De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.”.

Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, wordt in artikel 6.1.2.2. bepaald dat : “De woongebieden met landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven”.

- *Het terrein is niet gelegen binnen de grenzen van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan dat de bestemming van dit terrein wijzigt, noch in een verkaveling.*

1.2. Andere van toepassing zijnde voorschriften

- *Het terrein ligt aan een voldoende uitgeruste weg.*
- *Het terrein ligt niet aan een (oud-) geklasseerde waterloop.*
- *Het ligt niet binnen een polder.*
- *Het gaat niet om een aanvraag met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten of archeologische monumenten en met betrekking tot percelen die gelegen zijn in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten, landschappen, ankerplaatsen of archeologische zones.
De aanvraag is niet gelegen in het gezichtsveld van voorlopig of definitief beschermde monumenten.*

- *Het terrein ligt niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied, een speciale beschermingszone, of in een park of een bos.*

1.3. Externe adviezen

Er zijn vanuit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geen externe adviezen vereist.

1.4. Openbaar onderzoek

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

2. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening

2.1. Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De bouwplaats situeert zich buiten de dorpskern van de deelgemeente Overboelare.

Vooraan op het betreffende 5 m brede perceel staat een woning die deel uitmaakt van de gesloten huizenrij langs de [REDACTED].

Voorliggende aanvraag beoogt het oprichten van een garage in de achtertuinzone van het perceel, bereikbaar via een parallelweg van de [REDACTED].

De garage wordt ingeplant op de rechter perceelsgrens, op ongeveer 1,5 m van de linker perceelsgrens en op 1 m van de achterste perceelsgrens. De houten garage heeft een breedte van 3,58 m en een diepte van 5,38 m (19,26 m²). De hoogte bedraagt 2,6 m. Er blijft nog voldoende tuinzone gevrijwaard.

De links en rechts aanpalende eigenaars hebben de plannen getekend voor akkoord.

2.2. Motieven beslissing college van burgemeester en schepenen

“ ...

De links en rechts aanpalende eigenaars hebben op de plannen getekend voor akkoord. De beoogde werken hebben een geringe omvang en zullen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengen. ...”

2.3. Argumentatie appellant, hier de derde

In het beroepsschrift wordt onder meer aangehaald dat de straat die is aangelegd door de stad niet paalt aan de tuin van het huis nr. [REDACTED]. Naast de straat ligt immers nog circa 4 m privé-eigendom, horende bij de eigendommen van de bezwaarindieners. Bezwaarindieners zijn nooit onteigend geweest voor de aanleg van de straat en zeker niet voor het aantal meter dat er nog achter ligt.

2.4. Argumentatie aanvrager

[REDACTED], aanvrager, haalt onder meer aan dat de weg is aangelegd en uitgerust door de stad Geraardsbergen en niet met privé fondsen van de bewoners uit de [REDACTED]. Deze weg vertoont alle kenmerken van een openbare weg.

Aanvrager begrijpt het bezwaar niet daar het eigendom van bezwaarindieners niet paalt aan haar tuin.

Voorts wordt gemeld dat het parkeerprobleem kan opgelost worden als toegang verleend wordt naar de tuin en dat de directe burens kampen met hetzelfde probleem.

De aanvrager stelt bereid te zijn de grondlasten op zich te nemen, mocht dat het probleem zijn van appellant.

2.5. Beoordeling

2.5.1. De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

De aanvraag valt niet binnen het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.5.2. De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

In het beroepsschrift stellen appellanten (eigenaars van de aan de overzijde van de weg liggende woning [REDACTED]) dat het een betwisting betreft omtrent de eigendomssituatie van het stuk grond tussen de aangelegde weg en de achtertuin van de woning [REDACTED].

Het stuk grond waar de weg werd aangelegd behoort volgens appellanten tot hun eigendommen aangezien zij bij het aanleggen van de openbare weg nooit onteigend werden.

In een schrijven van 30 maart 2011 wenst de gemeente Geraardsbergen er de aandacht op te vestigen dat de wegenis die is ontstaan tussen 1955 en 1960 inderdaad een privaat karakter had en dat uit de kadastrale gegevens blijkt dat rond deze periode ook de eerste woningen werden opgericht.

Door de jaren heen heeft de stad deze weg echter voorzien van riolering, openbare verlichting en een wegverharding.

De betwistingen omtrent eigendomsgrenzen betreffen burgerrechtelijk aspecten die onder de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechter vallen, en dus niet onder de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid.

Vergunningen hebben een zakelijk karakter. Zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten (artikel 4.2.22, § 1 van de codex).

2.5.3. De goede ruimtelijke ordening

Het voorzien van een garage zal de parkeerdruk in de omgeving enigszins verlichten. Immers zal 1 wagen van de straat weg geparkeerd kunnen worden.

De garage is kleiner dan de bijgebouwen die volgens het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, vrijgesteld zijn van vergunning :

‘van het hoofdgebouw vrijstaande niet voor verblijf bestemde bijgebouwen, in de achtertuin tot op 1 m van de perceelsgrenzen, met een totale oppervlakte van max. 40 m² per goed en met een max. hoogte van 3 m.

De garage wordt zodanig ingeplant dat ze voldoet aan de inplantingsvereisten van voormeld besluit, ware het niet dat ze gedeeltelijk buiten de 30 m t.o.v. de woning ingeplant wordt.

De decreetgever geeft met de voormelde vastgelegde normen voor dergelijke gebouwen aan dat deze, indien opgericht volgens de opgelegde voorwaarden, wat hem betreft de goede ruimtelijke ordening niet verstoren.

Deze normen kunnen bij uitbreiding gehanteerd worden voor constructies met een vergelijkbare ruimtelijke impact, die wel vergunningsplichtig zijn.

Gelet op het gegeven dat de gevraagde garage - voor zover uit de plannen kan afgeleid worden – gedeeltelijk buiten de 30 m van woning staat is deze niet vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning.

Vastgesteld wordt dat het gevraagde qua grootteorde overeenkomt met een van vergunning vrijgestelde garage, en op een volgens het vermelde uitvoeringsbesluit gangbare wijze ingeplant wordt – op de net iets te grote afstand van de woning na – zodat dient geconcludeerd dat dit een gangbare inplantingswijze is, die bezwaarlijk een onaanvaardbare impact kan hebben op deze omgeving.

De voorgestelde garage van 19,26 m² op de rechter perceelsgrens en met akkoord van de aanpalende eigenaars zal op stedenbouwkundig vlak geen hinder veroorzaken die de maat van de normale burenhinder overstijgt.

De t.o.v. de perceelsgrenzen gevrijwaarde afstanden zijn voldoende ruim in verhouding tot de voorziene hoogte van het gebouw, het bouwen tegen de perceelsgrens kan ook aanvaard worden gelet op het akkoord met de aanpalende eigenaar die een vergelijkbare ingreep plant.

De impact op de goede plaatselijke aanleg is niet van die aard dat deze een weigering van stedenbouwkundige vergunning verantwoordt.

Er dient besloten dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt er geen bezwaar is tegen de gevraagde garage.

2.6. Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten.

Overwegende dat appellant de wens uitgedrukt heeft om gehoord te worden; dat bijgevolg alle partijen werden uitgenodigd;

Gehoord op dinsdag 17 mei 2011, in aanwezigheid van gedeputeerde-voorzitter Hilde Bruggeman, de heer Jan Allaert, provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar; Aanvrager : mevr. [REDACTED] bijgestaan door dhr. [REDACTED], buurman aanvrager.

Besluit :

Artikel 1 : Het beroep ingesteld door de heer [REDACTED], [REDACTED], zijnde een derde, optredend in naam van 7 buren, wordt niet ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing is betekend aan de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 1 juni 2011.

Het beroep tot vernietiging van 30 juni 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De verzoekende partijen tonen op voldoende wijze aan dat zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Zij zetten uiteen dat zij private eigenaars zijn van woningen, gelegen op een private losweg achter de [REDACTED]. Zij stellen dat de aanvrager de oprichting beoogt van een garage met uitweg over de private losweg en derhalve over de private eigendom van de verzoekende partijen. Volgens de verzoekende partijen miskent de aanvrager de private rechten van de verzoekende partijen door een garage te bouwen die uitgaat op hun private eigendom.

De verzoekende partijen stellen dat de vergunning een precedent is en de deur openzet dat ook andere buren op dezelfde wijze een garage zullen oprichten, hetgeen voor ontoelaatbare hinder zal zorgen. De uitermate rustige buurt dreigt verstoord te worden, evenals het vooraanzicht dat een aaneengesloten reeks garages dreigt te worden.

Het beroep tot vernietiging is ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen met betrekking tot het eerste middel

In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het fair play-beginsel, de rechten van de verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

1.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat een stedenbouwkundige vergunning verleend werd zonder voorafgaand openbaar onderzoek zodat zij vooraf geen kennis konden nemen van de aanvraag, niet gehoord werden en hun bezwaren niet konden kenbaar maken. Ondanks een reliëfwijziging van meer dan twee meter werd voorafgaandelijk geen onderzoek ter plaatse gedaan.

De verzoekende partijen stellen dat de vergunningsbeslissing gesteund is op onjuiste feitelijke premissen en motieven en besluiten tot de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en de schending van de rechten van de verdediging.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de organisatie van een openbaar onderzoek geregeld is door het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen.

De verwerende partij stelt dat de aanvraag niet aangeduid wordt in de in artikel 3 van het besluit gemaakte opsomming van handelingen waarvoor een openbaar onderzoek moet gevoerd worden.

De verwerende partij is van oordeel dat geen enkele regelgevende bepaling geschonden is en besluit tot de ongegrondheid van het eerste middel.

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat voorafgaandelijk aan de bouw een aanmerkelijke reliëfwijziging dient plaats te vinden, hetgeen valt onder toepassing van artikel 3, §3, 5° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000. Slechts door dit te verzwijgen kon een vergunning verleend worden alsof er geen openbaar onderzoek moest uitgevoerd worden.

De verzoekende partijen stellen dat de organisatie van een openbaar onderzoek een substantiële vormvereiste is en besluiten tot de gegrondheid van het ingeroepen middel.

Standpunt van de partijen met betrekking tot het tweede middel

In een tweede middel roepen de verzoekende partijen impliciet de schending in van artikel 3, §3, vijfde lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 en van artikel 4.3.1 VCRO ingevolge overmatige burenhinder.

1.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de tuin van de aanvrager niet paalt aan een voldoende uitgeruste openbare weg, doch wel aan de private eigendom van de verzoekende partijen, waardoor ongehoorde hinder zal veroorzaakt worden in een uitermate rustige buurt. Bovendien is een reliëfwijziging vereist om toegang te nemen tot de losweg zodat een openbaar onderzoek noodzakelijk was. Volgens de verzoekende partijen had de aanvrager samen met de aanvraag voor oprichting van de garage ook een aanvraag tot reliëfwijziging moeten indienen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partijen nalaten enige geschonden geachte regelgeving aan te duiden en enkel inhoudelijke kritiek leveren doch geen wettigheidskritiek. De verwerende partij besluit tot de onontvankelijkheid van het middel op grond van artikel 4.8.3, §1 VCRO

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat de vergunning enkel kon bekomen worden door te verzwijgen dat een reliëfwijziging noodzakelijk is, zodat artikel 3, §3, vijfde lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 geschonden is bij gebrek aan een voorafgaand openbaar onderzoek.

De verzoekende partijen menen dat de aanvraag moet ingetrokken worden wegens onjuiste of onvolledige gegevens bij toepassing van artikel 59, eerste lid, sub a van de Woningwet. Zij stellen dat volgens het KB van 18 december 1981 een reliëfwijziging aanmerkelijk is als deze meer dan 0,50 meter bedraagt. De reliëfwijziging moet beoordeeld worden volgens de aard en de functie van het terrein. Artikel 99, §1, vijfde lid van het decreet ruimtelijke ordening bepaalt dat als een aanmerkelijke reliëfwijziging onder meer beschouwd wordt elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of functie van het terrein wijzigt.

De verzoekende partijen stellen dat de aard of de functie van het terrein gewijzigd worden aangezien een garage aangelegd wordt in de achtertuin. Dit zijn volgens hen vergunningsplichtige werken zelfs indien de ophoging nog maar over enkele centimeters zou gaan. In casu is de reliëfwijziging aanzienlijk hetgeen dan weer zijn invloed heeft op de watertoets.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging somt de handelingen op waarvoor een openbaar onderzoek voorafgaand aan de beslissing tot vergunningverlening noodzakelijk is. Het oprichten van een garage die het voorwerp uitmaakt van de voorliggende aanvraag valt niet onder toepassing van dit artikel. Bijgevolg is de voorliggende aanvraag vrijgesteld van een voorafgaand openbaar onderzoek.

2.

De verzoekende partijen verwijzen naar artikel 3, §3, vijfde lid van het voormelde besluit dat luidt als volgt:

“ ...

het ontbossen, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond, het aanleggen of wijzigen van

recreatieve terreinen, telkens met een grondoppervlakte van meer dan 500 vierkante meter.

...”

Een mogelijke reliëfwijziging maakt geen voorwerp uit van de voorliggende aanvraag. De verzoekende partijen tonen niet aan dat voor de oprichting van de garage een reliëfwijziging noodzakelijk is van tenminste 500 m². De verzoekende partijen bewijzen evenmin dat er sprake is van verzwijging en onjuiste of onzorgvuldige feitenvinding.

3.

Wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de vergunningverlenende overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is de Raad enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de toegangsweg alle kenmerken vertoont van een openbare weg. De weg is geasfalteerd en uitgerust met alle nutsvoorzieningen. Overigens heeft een vergunning een zakelijk karakter. De vergunning wordt overeenkomstig artikel 4.2.22, §1 VCRO verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

In de mate de verzoekende partijen overmatige burenhinder inroepen ingevolge overdreven parkeerdruk stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen zich beperken tot het uiten van loutere opportunistiekritiek. In het kader van de hem opgedragen bevoegdheid die beperkt is tot een legaliteitstoets valt dit buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Raad. De Raad stelt overigens vast dat de verwerende partij in het kader van haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening aangeeft dat de oprichting van de garage de parkeerdruk in de omgeving langs de straatzijde zal verlichten. De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze beoordeling kennelijk onjuist of onredelijk is.

De verzoekende partijen tonen in het licht van bovenvermelde elementen niet aan dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is voorbereid of gesteund is op kennelijk onjuiste of onredelijke motieven.

Beide middelen zijn ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 1225 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 juli 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Jelleke ROOMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Jelleke ROOMS

Marc VAN ASCH